

[Undervisningsministeren.]

det bliver under alle omstændigheder under gymnasiedirektoratets regie.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Helle Degn* til undervisningsministeren:

„Hvad agter ministeren at foretage i anledning af den nuværende lærermangel, som i øjeblikket anses for at være uløselig, og som ved næste skoleårs begyndelse ventes stærkt forøget?“

Skriftlig begrundelse:

Da der ikke vil blive udklækket et normalt antal nye lærere, og da man af pædagogiske årsager ønsker at nedsætte klassekvotienten, forudses en forøget lærermangel. Skolerne står i den nærmeste fremtid over for at skulle tilvejebringe time- og fagplaner uden at kende en løsning på dette problem.

Helle Degn: Ud over den skriftlige begrundelse ønsker jeg at supplere mit spørgsmål med følgende:

Antallet af nytillkomne lærere var for skoleåret 1971-72 ca. 3.700, og den naturlige afgang fra folkeskolen på grund af alder, pensionering og død har de sidste par år ligget på omkring 7-800 lærere; det vil sige, at man for skoleåret 1971-72 reelt har haft en nettotilgang af lærere på 3.000.

På trods af denne tilgang til folkeskolen tales der om en lærermangel, som jeg er enig i ikke skal få lov til at bremse den pædagogiske udvikling totalt i folkeskolen. På grund af, at den reelle nettotilgang for det kommende skoleår, 1972-73, kun vil andrage ca. 300, må vi forvente en løsning på denne situation. Da jeg frygter, at de nævnte kendsgerninger vil få til følge, at man vil renoncere på nogle af de pædagogiske fremskridt, som endelig er nået — her tænker jeg bl. a. på den udvidede undervisningspligt, lave klassekvotienter, et større udbud af fag m. m. — vil jeg gerne have svar på, hvad ministeren agter at foreslå i

denne situation. I håb om, at lærermangelen ikke vil forhindre de nævnte pædagogiske fremskridt, afventer jeg et konstruktivt svar.

Undervisningsministeren (Knud Heinesen): Det er et vigtigt spørgsmål, som rejses her; der bliver i skoleåret 1972—73, som fru Helle Degn påpegede det, en akut forøgelse af lærermangelen i folkeskolen; det skyldes den ekstraordinært lave tilgang af nye lærere fra seminarierne i 1972, et overgangsfænomen som følge af den nye læreruddannelseslov.

Vi er naturligvis i ministeriet fuldt ud klar over de vanskeligheder og problemer, som denne situation skaber, og der arbejdes kraftigt med spørgsmålet, som også skal drøftes med andre parter i sagen, bl. a. de implicerede organisationer. Da disse drøftelser endnu ikke er afsluttet, er jeg ikke i stand til konkret at oplyse, hvilke forholdsregler ministeriet vil træffe, men det vil meget snart kunne oplyses. Det er ganske rigtigt, at sagen haster af hensyn til den lokale planlægning af det kommende skoleår.

Vi har i ministeriet en arbejdsgruppe om lærerrationeringen i folkeskolen, som det hedder, og gruppens arbejde foregår hovedsagelig hvert år fra slutningen af efteråret til hen på vinteren. Det kan altså ikke påbegyndes væsentligt tidligere, idet en væsentlig del af arbejdsgrundlaget er statistikken over oplysninger om forholdene pr. 1. september. Denne statistik er ikke færdigbehandlet, men væsentlige resultater er allerede uddraget, og nye møder er berammet i den allernærmeste fremtid. Det konstruktive svar, som fru Helle Degn efterlyste, må vi altså vente med nogle uger endnu. I begrundelsen for spørgsmålet er det udtalt, at klassekvotienten af pædagogiske årsager ønskes nedsat; hertil vil jeg gerne bemærke, at der i de seneste år er sket et væsentligt fald i klassekvotienterne i folkeskolen. Den gennemsnitlige klassekvotient i 1.—7. klasserne er faldet fra 22,6 i 1964—65 til 20,7 i